

Arrest

nr. 88 761 van 2 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn en van Armeense origine te zijn. U heeft uw land van herkomst verlaten omwille van volgende redenen.

In 2007 heeft u deelgenomen aan een bijeenkomst op het Operaplein in Yerevan van de politieke partij ‘Armeens Nationaal Congres’ ook wel ‘HAK’ genoemd.

Sinds 2008 bent u lid van HAK. Uw vader, A.V.(...), en uw broer, E.V.(...), waren reeds lid van deze partij.

Op 3 augustus 2010 heeft u in Yerevan dvd's uitgedeeld aan burgers waarin getoond werd hoe de bevolking tijdens partijbijeenkomsten van HAK in 2008 en 2009 op het Operaplein werd geslagen. Een partijlid van de regerende politieke partij Hanrapetakan zag dit. Er ontstond een ruzie. De politie kwam ter plaatse en bekeek de dvd's. Vervolgens werd u naar het politiebureau van Yerevan gebracht, waarna u naar het politiebureau van Talin werd gebracht. Men wou er dat u vertelde hoe u aan die dvd's kwam. Ook wilde men van u weten welke document uw broer bezat waarin informatie stond dat de regering in een slecht daglicht zette. U verbleef meer dan een week bij de politie. U werd er geslagen en 2 keer met een mes in uw heup gestoken. Vervolgens verbleef u ongeveer een week in een coma in het ziekenhuis van Talin. Met behulp van uw vriend G.B.(...) kon u uit het ziekenhuis ontsnappen en dook u tot uw vertrek onder in de woning van M.K.(...), een vriend van uw vader.

In augustus 2010 kwam uw vader in de gevangenis van Sovetashen terecht omdat hij de beelden op de dvd's die u uitdeelde, heeft gemonteerd.

Op 5 september 2010 bent u per vrachtvliegtuig naar Brest in Wit-Rusland gevlogen. Vervolgens bent u per bus en met behulp van een vals Russische paspoort naar België gereisd waar u op 17 september 2010 een asielaanvraag indiende bij de bevoegde asielinstanties.

Op 21 maart 2011 is uw vader in de gevangenis overleden. U weet niet waar uw broer is. Uw echtgenote, G.M.(...), en jullie kinderen, N.(...) en T.(...), zijn niet mee naar België gereisd.

Na uw vertrek is er een convocatie van de politie voor u aangekomen. In geval van een terugkeer vreest u in de gevangenis te belanden en er te sterven omwille van het uitdelen van de dvd's.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een kopie van uw Armeens rijbewijs, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dd. 07.10.2010, een kopie van een Belgische medisch attest dd. 13.09.2010, een kopie van 2 voorschriften van een Belgische arts dd. 13.09.2010, een kopie van een brief van uw advocaat dd. 22.09.2011 met als bijlage een eensluidend verklaard afschrift van het verzoekschrift tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dd. 15.09.2011, een kopie van een medisch attest van een Belgische arts dd. 27.09.2011, een medisch attest van een Belgische arts dd. 03.03.2011, een kopie van een verwijzing naar een geneesheer-specialist dd. 17.10.2011, een faxkopie van 2 pagina's van uw Armeens paspoort, een faxkopie van uw partijkaart van de partij Hanrapetutyun, een faxkopie van een document van de kiescommissie nummer 15 dd. 10.04.2010, een faxkopie van een document van Hanrapetutyun, een faxkopie van een brief van de politie van Talin dd. 25.08.2010, een faxkopie van een convocatie van de politie dd. 18.03.2012, een faxkopie van een Armeens medisch attest dd. 08.08.2010 en een faxkopie van een document van HAK dd. 2009.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (gearresteerd, geslagen en neergestoken

door de politie omwille van het uitdelen van dvd's in het kader van uw lidmaatschap voor de oppositiepartij HAK) niet aannemelijk.

Zo moet worden opgemerkt dat u een gebrek aan kennis vertoont wat betreft de politieke situatie in Armenië. U stelt immers (CGVS p. 5) dat u in 2007 in Erevan heeft deelgenomen aan een bijeenkomst van de politieke partij 'Armeens Nationaal Congres' (HAK). Verder stelt u dat u sinds ongeveer maart 2008 lid bent van het HAK. Uw vader is sinds 2004 lid van het HAK en uw broer sinds 2006. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratie dossier, blijkt echter dat het HAK pas in augustus 2008 werd opgericht. Ter ondersteuning van uw asielrelaas bezorgde u het CGVS per fax dd. 24/04/2012 een kopie van uw lidkaart. Echter, de partijkaart die u doorgefaxt heeft, dateert van 2005 en meldt dat u lid bent van Hanrapetutyun (document 11). Wat betreft uw politieke activiteiten had u echter eerder gesteld dat u enkel lid bent van het HAK en dit sinds 2008. Aldus moet worden opgemerkt dat de inhoud van de door u neergelegde partijkaart niet overeenkomt met uw verklaringen voor het CGVS. Dergelijke manifeste tegenstrijdigheden doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u verklaarde politieke profiel en dus ook aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen aangezien uw politieke activiteiten de oorzaak hiervan zijn.

Verder zijn er verschillende tegenstrijdigheden gevonden tussen uw verklaringen in de vragenlijst die bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor het CGVS werd ingevuld enerzijds, en in uw verklaringen voor het CGVS anderzijds.

Voor het CGVS stelt u immers dat u op 3 augustus 2010 werd gearresteerd en voordien geen problemen kende (CGVS, p. 13-14). Echter, in de betreffende vragenlijst verklaart u in november 2009 te zijn opgepakt (vragenlijst CGVS, punt 3.1). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid, ontkent u uw verklaring in de vragenlijst en bevestigt u uw verklaring hieromtrent voor het CGVS (CGVS, p. 17). Deze verklaring vermag de vastgestelde tegenstrijdigheid niet te verklaren. Immers, de betreffende vragenlijst werd u voorgelezen in het Armeens waarna u deze voor akkoord heeft ondertekend (vragenlijst CGVS, p. 4).

Daarnaast moet vastgesteld worden dat u voor het CGVS verklaart dat er nooit een strafzaak tegen u werd aangespannen en u nooit veroordeeld bent geweest (CGVS, p. 7). In de vragenlijst daarentegen, stelt u door de rechtbank van Talin te zijn veroordeeld, dat u niet meer weet welke gevangenisstraf u kreeg en dat u de documenten van de rechtbank in Armenië heeft achtergelaten (vragenlijst CGVS, punt 3.2). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, herhaalt u niet veroordeeld te zijn geweest door een rechtbank (CGVS, p. 17). Echter, hiermee vermag u uw tegenstrijdige verklaringen in de vragenlijst die u voor akkoord heeft ondertekend, niet te verklaren.

Gezien bovenstaande tegenstrijdigheden essentiële aspecten in uw asielrelaas betreffen, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze ondermijnd.

Ook moet opgemerkt worden dat u zeer weinig weet over de arrestatie van uw vader. Zo weet u niet of hij door een rechtbank werd veroordeeld en voor hoelang hij in de cel diende te zitten (CGVS, p. 4). Gezien u verklaart dat uw vader in de gevangenis belandde omwille van zijn aandeel in het maken van de dvd's die u uitdeelde (CGVS, p. 4), doen dergelijke onwetendheden verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft.

Wat de faxkopie van een document van de kiescommissie nummer 15 dd. 10.04.2010 betreft, die u na het gehoor voor het CGVS ons bezorgde, dient opgemerkt te worden dat het stelt dat u een kandidaat-lid voor de kiescommissie in het kader van de parlementsverkiezingen aanbrengt (vertaling document 12). Echter, tijdens uw verklaringen heeft u nooit enig gewag gemaakt van dergelijke politieke activiteiten. Meer zelfs, u verklaart zelf dat u enkel geregistreerd was bij HAK maar u verder niet deelnam aan andere politieke activiteiten (CGVS, p. 5). Bovendien betreft het een fotokopie die slechts een geringe bewijswaarde heeft. Bijgevolg kan de authenticiteit ervan niet worden nagegaan. Ook is er op de faxkopie een horizontale zwarte band te zien die niet te zien is bij de andere faxkopieën die

tegelijk naar het CGVS werden doorgefaxt (document 11, 13, 14, 15, 16, 17). Bijgevolg wordt vermoed dat er bepaalde gegevens bewust voor het CGVS onzichtbaar werden gemaakt. Omwille van bovenstaande vaststellingen wordt de ongeloofwaardigheid aangaande uw verklaarde politieke profiel en uw asielrelaas versterkt.

Wat de door u neergelegde faxkopie van een Armeens medisch attest dd. 08.08.2010 betreft, dient opgemerkt te worden dat het attest door u opgelopen verwondingen op 8 augustus 2010 opsomt. Doch, het attest bevat geen informatie betreffende de manier waarop u die verwondingen heeft opgelopen. Bijgevolg kan het uw verklaringen volgens dewelke u tijdens uw arrestatie door de politie werd geslagen en neergestoken (CGVS, p. 13), niet aantonen. Daarenboven stelt het document dat u uit het ziekenhuis werd ontslagen (vertaling bij document 16), terwijl u zelf verklaart dat u uit het ziekenhuis bent ontsnapt (CGVS, p. 14). Bovendien dateert het medisch attest van 8 augustus 2010. Echter, u verklaart dat u op 8 augustus in het ziekenhuis werd opgenomen en er vervolgens een week verbleef (CGVS, p. 14). Bovenstaande vaststellingen versterken de vastgestelde ongeloofwaardigheid aangaande uw asielrelaas.

Wat de faxkopie van een brief van de politie van Talin dd. 25.08.2010 betreft, dient opgemerkt te worden dat deze stelt dat u op 3 augustus 2010 werd opgepakt als verdachte door de politie. Doch, er wordt nergens vermeld waarvan u wordt verdacht en het document kan geenszins bovenstaande vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas weerleggen. Bovendien is het uiterst merkwaardig dat de brief is opgemaakt op 25 augustus 2010 en aan u persoonlijk werd afgegeven (vertaling document 14), terwijl u verklaart sinds 20 augustus 2010 ondergedoken te hebben geleefd (CGVS, p. 3). Bovendien betreft het opnieuw een faxkopie waardoor de authenticiteit van de brief niet kan worden nagegaan. De faxkopie van een convocatie van de politie dd. 18.03.2012 stelt dat u op 20 maart 2012 als verdachte in de zaak 54100612 diende te verschijnen bij de politie (vertaling document 15). Doch, de oproeping kan geenszins aantonen dat u werd opgeroepen als verdachte omwille van uw politieke activiteiten en bevat geen gegevens die bovenstaande vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen weerleggen. Ook betreft het weer een faxkopie waardoor de authenticiteit van de convocatie niet kan worden nagegaan. Daarenboven moet opgemerkt worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat men in Armenië tegen betaling om het even welk document kan bekomen van de autoriteiten waardoor de bewijswaarde ervan sowieso gering is.

Wat de faxkopie van een document van HAK dd. 2009 betreft, dient opgemerkt te worden dat het slechts gedeeltelijk werd ingevuld. Enkel uw persoonsgegevens en het jaartal is er ingevuld. Dit document bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen en kan bijgevolg bovenstaande beslissing niet wijzigen. De faxkopie van een document van Hanrapetutyun bevat niets meer dan de naam van de partij 'Hanrapetutyun' en kan bijgevolg geenszins de door u verklaarde problemen aantonen.

De kopie van uw Armeens rijbewijs, de kopie van uw geboorteakte en de faxkopie van 2 pagina's van uw Armeens paspoort bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit die geenszins betwist worden.

De kopie van een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dd. 07.10.2010 toont aan dat u een aanvraag tot medische regularisatie in België heeft ingediend, dat u zich in die periode in een depressieve toestand bevond en dat u psychiatrische en medische begeleiding nodig had. Doch, het bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen en kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. De kopie van een Belgisch medisch attest dd. 13.09.2010 toont aan dat u in september 2010 aan posttraumatische stress leed, depressief was, hoofdpijn had en aan gastritis leed. Echter, er wordt nergens een oorzaak vermeld betreffende deze door u gekende gezondheidsproblemen waardoor het niet kan aantonen dat de door u verklaarde problemen de oorzaak hiervan zijn. De kopie van 2 voorschriften van een Belgische arts dd. 13.09.2010 toont louter aan welke medicatie aan u in september 2010 door uw arts werd voorgeschreven. Doch, het bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De kopie van een brief van uw advocaat dd. 22.09.2011 met als bijlage een eensluitend verklaard afschrift van het verzoekschrift tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dd. 15.09.2011 stelt dat uw advocaat u om een recent medisch attest vroeg in het kader van uw medische regularisatie. Ook bevat het uw aanvraag in het kader van de medische regularisatie. Doch, het bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De kopie van een medisch attest van een Belgische arts dd. 27.09.2011 toont louter aan dat u van 27 september 2011 tot 18 oktober 2011 ziek

was en u psycho-emotionele inspanningen diende te vermijden. Het medisch attest van een Belgische arts dd. 03.03.2011, toont uw gezondheidsproblemen aan, waaronder posttraumatische stress, en depressie. Ook de voor u voorgeschreven medicatie wordt erin vermeld en er wordt gesteld dat u moet worden behandeld en opgevolgd door een psychiater en uw huisarts. Echter, er wordt nergens een oorzaak vermeld betreffende deze gezondheidsproblemen waardoor het niet kan aantonen dat de door u verklaarde problemen de oorzaak hiervan zijn. De kopie van een verwijzing naar een geneesheer-specialist dd. 17.10.2011 toont enkel aan dat uw huisarts u heeft doorverwezen naar een niet nader vermelde specialist. Echter, het bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Ook wordt nergens in deze attesten vermeld dat uw cognitief geheugen zou zijn aangetast waardoor u in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mede te delen. Derhalve dient te worden opgemerkt dat voormelde tegenstrijdigheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas, niet kunnen worden verklaard door desbetreffend attesten.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de zorgvuldigheidsplicht, de motiveringsplicht en artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: vluchtelingenverdrag).

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoeker stelt dat een asielzoeker de plicht heeft de waarheid te vertellen en alle elementen in een geloofwaardige en samenhangende verklaring naar voor te brengen, zonder fundamentele tegenstrijdigheden. Verzoeker meent dat de bewijslast echter niet zo ver gaat dat de asielzoeker dient aan te tonen dat de aangehaalde vervolging ook daadwerkelijk zal plaatsvinden. Hij stelt dat het bestaan van objectieve feiten die bewijzen dat er aanleiding is tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging, volstaat. Verzoeker wijst er vervolgens op dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) verzoekers politieke lidmaatschap en de daarmee gepaard gaande problemen niet betwist. Verder meent verzoeker dat hij zeer duidelijke verklaringen heeft afgelegd. Ook erkent de commissaris-generaal zelf dat tijdens kiesperiodes in Armenië sprake is geweest van verhoogde spanning die gepaard ging met intimidaties en kortstondige arrestaties. Verzoeker stelt dat de situatie in zijn land van herkomst nadien niet gewijzigd is. Verzoeker zou sinds het jaar 2007 hebben deelgenomen aan bijeenkomsten van HAK en lid zijn sinds 2008.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verzoeker maakt in het verzoekschrift duidelijk dat hij niet akkoord is met de bestreden beslissing, maar slaagt er geenszins in om de vele door de commissaris-generaal aangehaalde tegenstrijdigheden en onregelmatigheden te weerleggen. Verzoeker dient met concrete argumenten aan te tonen waarom hij van mening is dat de bestreden beslissing niet correct is en slaagt hier niet in.

Verzoeker stelt vervolgens dat de commissaris-generaal verwijst naar betrouwbare en gezaghebbende bronnen om aan te tonen dat er actueel in zijn land van herkomst geen situatie van vervolging om politieke redenen is, tenzij in zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan gesteld kan worden dat er over wordt bericht en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Verzoeker is van mening dat de commissaris-generaal nalaat dit te concretiseren in de context van verzoeker.

Verzoeker stelt eveneens dat bij de uiteindelijke beoordeling van de geloofwaardigheid men rekening moet houden met de onmogelijkheid om zich alle gegevens of de minder belangrijke gegevens te herinneren of weer te geven.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing genomen is op basis van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in de loop van zijn procedure en alle andere relevante elementen. Deze elementen zijn allemaal terug te vinden in het administratief dossier. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoeker concretisering in zijn context nodig heeft. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken en het is niet de taak van de commissaris-generaal of de Raad om de hiaten in verzoekers relaas op te vullen of de tegenstrijdigheden te verklaren. Verzoeker dient dit zelf te doen en blijft hierbij in gebreke.

De bestreden beslissing wijst erop dat verzoeker een gebrek aan kennis vertoont voor wat betreft de politieke situatie in Armenië en dat hij zijn politiek profiel niet aannemelijk maakt. Hij heeft ook vage verklaringen afgelegd met betrekking tot de arrestatie en detentie van zijn vader. Deze motieven worden door verzoeker niet weerlegd.

Verzoeker stelt verder dat hij aan zeer ernstige medische kwalen lijdt zoals post traumatisch stresssyndroom, depressie, angstaanvallen en dergelijke meer. Dit zou vanzelfsprekend nefaste effecten hebben op verzoekers geheugen, waardoor zijn geheugen specifieke data en informatie uit het verleden bijzonder moeilijk kan genereren en weergeven. Verzoeker wijst hierbij naar de diverse

medische stukken die hij hierover heeft neergelegd en die hij eveneens neerlegde in het kader van zijn aanvraag tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal geenszins rekening houdt met deze stukken.

Wat de medische attesten betreft meent de Raad dat deze geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar aandoening opliep is. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. De neergelegde attesten zijn geen bewijs van de aangehaalde feiten van vervolging.

Verder wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing de neergelegde medische attesten reeds uitgebreid heeft besproken en de Raad verwijst dan ook naar het desbetreffende deel van de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal zich concentreert op minder belangrijke tegenstrijdigheden, onbelangrijke vaagheden of onjuiste verklaringen die niet van wezenlijk belang zijn. Deze argumenten zouden niet als beslissende factoren behandeld moeten worden, met dien verstande dat er van fundamentele tegenstrijdigheden zoals de commissaris-generaal aanhaalt geen sprake kan zijn, met dien verstande dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende, draagkrachtig en deugdelijk is.

De Raad wijst op de volgende passages van de bestreden beslissing: *“(...)Verder zijn er verschillende tegenstrijdigheden gevonden tussen uw verklaringen in de vragenlijst die bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor het CGVS werd ingevuld enerzijds, en in uw verklaringen voor het CGVS anderzijds.*

Voor het CGVS stelt u immers dat u op 3 augustus 2010 werd gearresteerd en voordien geen problemen kende (CGVS, p. 13-14). Echter, in de betreffende vragenlijst verklaart u in november 2009 te zijn opgepakt (vragenlijst CGVS, punt 3.1). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid, ontkent u uw verklaring in de vragenlijst en bevestigt u uw verklaring hieromtrent voor het CGVS (CGVS, p. 17). Deze verklaring vermag de vastgestelde tegenstrijdigheid niet te verklaren. Immers, de betreffende vragenlijst werd u voorgelezen in het Armeens waarna u deze voor akkoord heeft ondertekend (vragenlijst CGVS, p. 4).

Daarnaast moet vastgesteld worden dat u voor het CGVS verklaart dat er nooit een strafzaak tegen u werd aangespannen en u nooit veroordeeld bent geweest (CGVS, p. 7). In de vragenlijst daarentegen, stelt u door de rechtbank van Talin te zijn veroordeeld, dat u niet meer weet welke gevangenisstraf u kreeg en dat u de documenten van de rechtbank in Armenië heeft achtergelaten (vragenlijst CGVS, punt 3.2). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, herhaalt u niet veroordeeld te zijn geweest door een rechtbank (CGVS, p. 17). Echter, hiermee vermag u uw tegenstrijdige verklaringen in de vragenlijst die u voor akkoord heeft ondertekend, niet te verklaren.

Gezien bovenstaande tegenstrijdigheden essentiële aspecten in uw asielrelaas betreffen, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze ondermijnd.(...)”.

De Raad gaat er geenszins mee akkoord dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing zich concentreert op minder belangrijke tegenstrijdigheden, onbelangrijke vaagheden of onjuiste verklaringen die niet van wezenlijk belang zijn. Het betreft hier weldegelijk zaken die de kern van het relaas van verzoeker raken en verzoeker heeft geen afdoende verklaring kunnen geven voor deze onregelmatigheden.

Verzoeker stelt dat in de praktijk de bewijslast verschoven wordt, zodat een gedeelde bewijslast ontstaat. Dit betekent dat de instantie die moet oordelen de pertinente feiten helpt vast te stellen en te evalueren op basis van de informatie waarover ze beschikt. De instantie moet de verklaringen vergelijken met algemeen beschikbare informatie en natrekken waar nodig. Verzoeker meent dat het onstuitbaar vaststaat dat de stukken die hij heeft neergelegd, de door hem afgelegde verklaringen zonder meer aannemelijk maken.

Verzoeker wijst er verder nog op dat bij de materiële onmogelijkheid om de feiten te bewijzen de eigen verklaringen van verzoeker volstaan, voor zover deze samenhangend en geloofwaardig zijn. In dit geval zou men het voordeel van de twijfel toekennen aan de asielzoeker, hetgeen *in casu* niet gebeurd is.

Verzoeker stelt vervolgens dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waarop de bestreden beslissing gegrond is en hierdoor zou de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 niet schenden.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

Verder wijst de Raad erop dat de bewijslast die op verzoeker rust hoger reeds zeer uitgebreid is besproken, zodat dit niet opnieuw dient te gebeuren. Verzoeker is verantwoordelijk om zijn verklaringen aannemelijk te maken en het is niet de taak van de commissaris-generaal om verzoeker bij te staan in het verzamelen van de nodige informatie om het relaas van verzoeker te ondersteunen.

Verzoeker haalt verder nog enkele arresten van de Raad van State aan en stelt: "*De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven is met machtsoverschrijding genomen*". Verzoeker meent dan ook dat de omstreden beslissing afbreuk doet aan de zorgvuldigheidsplicht. De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding en dient geval per geval te kijken naar de concrete omstandigheden van de zaak, wat volgens verzoeker *in casu* niet gebeurd is.

Vervolgens haalt verzoeker enige rechtsleer aan en stelt dat bij de vaststelling en waardering van de feiten waarop een besluit rust de nodige zorgvuldigheid betracht moet worden. Ook stelt verzoeker dat ambtenaren zich niet mogen gedragen als slecht geprogrammeerde automaten en dat de Raad van State eist dat de overheid tot haar vaststelling van de feiten en tot de feitenvinding komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Tot slot wijst verzoeker erop dat bij de vaststelling en waardering van de feiten waarop het besluit rust, de nodige zorgvuldigheid moet worden betracht.

Verzoeker is dan ook van mening dat dit onbehoorlijk gedrag uitmaakt van de minister van Binnenlandse Zaken en dat er derhalve door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gedaan werd naar de situatie van verzoeker.

De verzoekende partij klaagt machtsoverschrijding in hoofde van verweerder aan. Een beslissing is slechts met machtsoverschrijding genomen wanneer ze steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven (RvS, nr. 7681 van 4 maart 1960; RvS, nr. 8094 van 30 september 1960; RvS, nr. 11.519 van 23 november 1965), hetgeen *in casu* manifest niet het geval is en evenmin in deze zin wordt toegelicht door de verzoekende partij.

De verzoekende partij klaagt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 10 april 2012 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was zij in het gezelschap van een tolk die het Armeens machtig is. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op de verslagen van dit gehoor. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen

aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Het middel is niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS